

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ทักษะและความต้องการสวัสดิการของกลุ่มวัยทำงานตอนต้น ในธุรกิจสถานบริการออกกำลังกาย ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งแต่ละส่วนได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล
2. สวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ
3. สวัสดิการด้านการศึกษา
4. สวัสดิการด้านอื่น ๆ

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทักษะต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ตำแหน่ง/หน้าที่การงาน อายุการทำงาน และรายได้ต่อเดือน จากการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 60 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และเพศหญิง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1
เพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	33	55.0
หญิง	27	45.0
รวม	60	100.00

2. อายุ

กลุ่มตัวอย่างวัยทำงานตอนต้น อายุระหว่าง 20-29 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23-25 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-29 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-22 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2
อายุของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 ปี-22 ปี	3	5.0
23 ปี-25 ปี	30	50.0
26 ปี-29 ปี	27	45.0
รวม	60	100.00

3. สถานภาพการสมรส

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นโสด มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3
สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	47	78.3
สมรส	13	21.7
รวม	60	100.00

4. ตำแหน่ง/หน้าที่การงาน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 60 คน แบ่งเป็นตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล (Personal Trainer) มากที่สุด มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ พนักงานที่ปฏิบัติงานประจำสำนักงานใหญ่ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และพนักงานตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย (Sales Counselor) มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4
ตำแหน่ง/หน้าที่การงานของกลุ่มตัวอย่าง

ตำแหน่ง/หน้าที่การงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล	30	50.0
พนักงานประจำสำนักงานใหญ่	20	33.3
ที่ปรึกษาการขาย	10	16.7
รวม	60	100.00

5. อายุการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5
อายุการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	37	61.7
1-3 ปี	22	36.7
มากกว่า 3 ปี	1	1.7
รวม	60	100.00

6. รายได้ต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6
รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	30.0
15,001-30,000 บาท	23	38.3
มากกว่า 30,000 บาท	19	31.7
รวม	60	100.00

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ VCD หรือ DVD อยู่บ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ การอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 30.0 และการศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรที่สนใจ คิดเป็นร้อยละ 28.3

ส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างจัดสรรเวลาสำหรับทำกิจกรรมน้อยที่สุด คือ การท่องเที่ยวต่างจังหวัดในวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม	การจัดสรรเวลาสำหรับทำกิจกรรม		
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)
ศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรที่สนใจ	17 (28.3)	29 (48.3)	14 (23.3)
เที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน	4 (6.7)	32 (53.3)	24 (40.0)
ชมภาพยนตร์ ณ โรงภาพยนตร์	14 (23.3)	32 (53.3)	14 (23.3)
ดูโทรทัศน์ VCD หรือ DVD อยู่บ้าน	43.3 (26)	28.3 (17)	28.3 (17)
เลือกซื้อของตามศูนย์การค้า หรือตลาดนัด	14 (23.3)	22 (36.7)	24 (40.0)
ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกสัปดาห์	11 (18.3)	22 (36.7)	27 (45.0)
ท่องเที่ยวต่างจังหวัดในวันหยุด	6 (10.0)	15 (25.0)	39 (65.0)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กิจกรรม	การจัดสรรเวลาสำหรับทำกิจกรรม		
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)
เล่นดนตรี หรือ ฟังเพลง	9 (15.0)	25 (41.7)	26 (43.3)
อ่านหนังสือ	18 (30.0)	28 (46.7)	14 (23.3)
เล่น INTERNET	9 (15.0)	29 (48.3)	22 (36.7)
เข้าวัด ทำบุญ ตักบาตร	12 (20.0)	20 (37.3)	28 (46.7)
ทำความสะอาดบ้านด้วยตนเอง	12 (20.0)	29 (48.3)	19 (31.7)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับประทานอาหารจานด่วน เช่น McDonald KFC Pizza Hut มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือ ซื้อหนังสือหรือนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 46.7 และซื้อเสื้อผ้า รองเท้า หรือกระเป๋า คิดเป็นร้อยละ 43.3

ส่วนสินค้าหรือบริการที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีพฤติกรรมการซื้อ หรือใช้บริการมากที่สุดคือ ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล (ล็อตเตอรี่) คิดเป็นร้อยละ 56.7 ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม	พฤติกรรมการซื้อสินค้า หรือใช้บริการ		
	มากกว่า 1 ครั้ง ภายใน 2-3 เดือน	1 ครั้ง ภายใน 2-3 เดือน	ไม่เคย
ซื้อเสื้อผ้า รองเท้า หรือกระเป๋า	26 (43.3)	28 (46.7)	6 (10.0)
ซื้อเครื่องสำอาง	13 (21.7)	29 (48.3)	18 (30.0)
ซื้อเครื่องประดับ	13 (21.7)	27 (45.0)	20 (33.3)
ซื้อหนังสือหรือนิตยสาร	28 (46.7)	21 (35.0)	11 (18.3)
ซื้อเทป CD VCD หรือ DVD	13 (21.7)	41 (68.3)	6 (10.0)
รับประทานอาหารจานด่วน เช่น McDonald KFC Pizza Hut	37 (61.7)	17 (28.3)	6 (10.0)
ชมภาพยนตร์	21 (35.0)	31 (51.7)	8 (13.3)
ใช้บริการนวดหรือ SPA	13 (21.7)	25 (41.7)	22 (36.7)
ใช้บริการร้านเสริมสวยหรือตัดผม	24 (40.0)	31 (51.7)	5 (8.3)
ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล (ล็อตเตอรี่)	9 (15.0)	17 (28.3)	34 (56.7)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ ค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 41.7

ส่วนสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติว่าควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ชุดเครื่องแบบพนักงานคิดเป็นร้อยละ 23.3 ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9

ทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบของสวัสดิการ	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน	25 (41.7)	33 (55.0)	2 (3.3)
ค่ารักษาพยาบาล กรณีทันตกรรม	14 (23.3)	37 (61.7)	9 (15.0)
การประกันชีวิต อุบัติเหตุ หรือทุพพลภาพ	20 (33.3)	37 (61.7)	3 (5.0)
การใช้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	35 (58.3)	19 (31.7)	6 (10.0)
ชุดเครื่องแบบพนักงาน	23 (38.3)	23 (38.3)	14 (23.3)
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	17 (28.3)	30 (50.0)	13 (21.7)

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างเคยใช้มากที่สุด คือ ชุดเครื่องแบบพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ การใช้บริการของสถานออกกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 76.7 และค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 66.6 ตามลำดับ

สำหรับสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้มากที่สุด คือ ค่ารักษาพยาบาล กรณีทันตกรรม คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ การประกันชีวิต อุบัติเหตุ หรือทุพพลภาพ คิดเป็นร้อยละ 50.0 ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

การใช้ประโยชน์จากสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบของสวัสดิการ	เคยใช้	ไม่เคยใช้
ค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน	40 (66.6)	20 (33.3)
ค่ารักษาพยาบาล กรณีทันตกรรม	25 (41.7)	35 (58.3)
การประกันชีวิต อุบัติเหตุ หรือทุพพลภาพ	30 (50.0)	30 (50.0)
การใช้บริการของสถานออกกกำลังกาย สำหรับตนเอง หรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	46 (76.7)	14 (23.3)
ชุดเครื่องแบบพนักงาน	50 (83.3)	10 (16.7)
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	37 (61.7)	23 (38.3)

ส่วนสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างเคยใช้แล้วมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การใช้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาคือ ชุดเครื่องแบบพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ส่วนสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างเคยใช้แล้วเห็นว่าควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ค่ารักษาพยาบาล กรณีทันตกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.0 ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11

ความพึงพอใจต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบของสวัสดิการ	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน	5 (8.3)	33 (55.0)	2 (3.2)
ค่ารักษาพยาบาล กรณีทันตกรรม	4 (6.7)	6 (10.0)	15 (25.0)
การประกันชีวิต อุบัติเหตุ หรือทุพพลภาพ	6 (10.0)	17 (28.3)	7 (11.7)
การให้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	14 (23.3)	21 (35.0)	11 (18.3)
ชุดเครื่องแบบพนักงาน	8 (13.3)	34 (56.7)	8 (13.3)
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	6 (10.0)	26 (43.3)	5 (8.3)

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.70 และมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.34 ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12
ความต้องการสวัสดิการด้านต่าง ๆ

รูปแบบของสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการรักษาพยาบาล	2.70	0.43
ด้านเงินช่วยเหลือ	2.34	0.73
ด้านการศึกษา	2.50	0.64
ด้านอื่น ๆ	2.45	0.57
รวม	2.52	0.48

ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการตรวจสุขภาพประจำปี และส่วนลดพิเศษสำหรับคลินิกทันตกรรม มากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 78.3 เท่ากัน รองลงมาคือ ส่วนลดพิเศษสำหรับโรงพยาบาลเอกชน คิดเป็นร้อยละ 76.7 และ การเพิ่มเงินค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13
ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล

รูปแบบของสวัสดิการ	มาก	ปานกลาง	น้อย
เพิ่มวงเงินค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน	45 (75.0)	15 (25.0)	0 (0.0)
เพิ่มวงเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีทันตกรรม	43 (71.7)	17 (28.3)	0 (0.0)
การตรวจสุขภาพประจำปี	47 (78.3)	11 (18.3)	2 (3.3)
ห้องพยาบาลในสถานที่ทำงาน	37 (61.7)	21 (35.0)	2 (3.3)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รูปแบบของสวัสดิการ	มาก	ปานกลาง	น้อย
ยาสามัญประจำบ้าน ในสถานที่ทำงาน	37 (61.7)	23 (38.3)	0 (0.0)
ส่วนลดพิเศษสำหรับโรงพยาบาลเอกชน	46 (76.7)	12 (26.0)	2 (3.3)
ส่วนลดพิเศษสำหรับคลินิกทันตกรรม	47 (78.3)	11 (18.3)	3.3 (2)

ด้านความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการเงินช่วยเหลือกรณีสมาชิกในครอบครัวถึงแก่กรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ เงินช่วยเหลือกรณีคลอดบุตร คิดเป็นร้อยละ 56.7 และ เงินกู้เพื่อการเช่าหรือซื้อที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14

ความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ

รูปแบบของสวัสดิการ	มาก	ปานกลาง	น้อย
เงินกู้เพื่อการเช่าหรือซื้อที่อยู่อาศัย	23 (55.0)	18 (30.0)	9 (15.0)
เงินช่วยเหลือกรณีสมรส	28 (46.7)	17 (28.3)	15 (25.0)
เงินช่วยเหลือกรณีคลอดบุตร	34 (56.7)	13 (21.7)	13 (21.7)
เงินช่วยเหลือกรณีสมาชิกในครอบครัวถึงแก่กรรม	36 (60.0)	12 (20.0)	12 (20.0)

ด้านความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงานหรือวันหยุด สำหรับการศึกษาคือ มากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ เงินกู้หรือเงินสนับสนุนด้านการศึกษา และการจัดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อหน้าที่การงาน คิดเป็นร้อยละ 56.7 เท่า ๆ กัน ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

ความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา

รูปแบบของสวัสดิการ	มาก	ปานกลาง	น้อย
เงินกู้หรือเงินสนับสนุนด้านการศึกษา	34 (56.7)	24 (33.3)	6 (10.0)
การปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงาน หรือวันหยุด สำหรับการศึกษาคือ	40 (66.7)	14 (23.3)	6 (10.0)
การจัดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อ หน้าที่การงาน	34 (56.7)	20 (33.3)	6 (10.0)

ด้านความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการบริการเครื่องดื่ม ชา-กาแฟ ในที่ทำงาน มากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ ส่วนลดพิเศษสำหรับโรงพยาบาลนตร์ และส่วนลดพิเศษ เมื่อซื้อสินค้าในร้านค้าหรือห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 65.0 เท่า ๆ กัน ส่วนสวัสดิการที่พนักงานมีความต้องการน้อยที่สุดคือ ส่วนลดพิเศษสำหรับร้านอาหารหรือสถานบันเทิงยามค่ำคืน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16
ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ

รูปแบบของสวัสดิการ	มาก	ปานกลาง	น้อย
สิทธิในการใช้บริการสถานออกกำลังกาย สำหรับสมาชิกในครอบครัวที่ <u>ไม่ใช่</u> คู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	35 (58.3)	21 (35.0)	4 (6.7)
เพิ่มจำนวนชุดเครื่องแบบพนักงาน	40 (66.7)	13 (21.7)	7 (11.7)
บริการเครื่องดื่ม ชา-กาแฟ ในที่ทำงาน	45 (75.0)	9 (15.0)	6 (10.0)
บัตรโดยสารรถไฟฟ้าราคาพิเศษ	37 (61.7)	12 (20.0)	11 (18.3)
การจัดทัศนอาจร หรือกิจกรรมสังสรรค์สำหรับพนักงานภายในองค์กร	28 (46.7)	20 (33.3)	12 (20.0)
ส่วนลดพิเศษสำหรับร้านอาหารหรือสถานบันเทิงยามค่ำคืน	27 (45.0)	19 (31.7)	14 (23.3)
ส่วนลดพิเศษสำหรับโรงภาพยนตร์	39 (65.0)	12 (20.0)	9 (15.0)
ส่วนลดพิเศษ เมื่อซื้อสินค้าในร้านค้า หรือห้างสรรพสินค้า	39 (65.0)	12 (20.0)	9 (15.0)

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศกับทัศนต่อสวัสดิการ

ทัศนต่อสวัสดิการของเพศชายและเพศหญิง มีค่าสถิติที่แตกต่างกัน โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ คือ 0.22 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น ทัศนต่อสวัสดิการของ

กลุ่มตัวอย่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง จึงมีความแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อสวัสดิการขององค์กร มากกว่าเพศชาย ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17
เพศกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ทัศนคติต่อสวัสดิการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ชาย	2.14	0.47
หญิง	2.36	0.44

2. สถานภาพการสมรสกับทัศนคติต่อสวัสดิการ

สถานภาพการสมรสกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าสถิติที่แตกต่างกัน โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ คือ 0.35 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น ทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดและสมรสแล้ว จึงมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด จะมีทัศนคติที่ดีต่อสวัสดิการขององค์กร มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18
สถานภาพการสมรสกับทัศนคติต่อสวัสดิการ
ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	ทัศนคติต่อสวัสดิการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	2.32	0.48
สมรส	1.97	2.43

3. ตำแหน่ง/หน้าที่การงานกับทัศนคติต่อสวัสดิการ

ตำแหน่ง/หน้าที่การงานกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าสถิติที่ไม่แตกต่างกัน โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานประจำสำนักงานใหญ่กับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล คือ 0.04 การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานประจำสำนักงานใหญ่กับที่ปรึกษาการขาย คือ 0.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างผู้ฝึกสอนส่วนบุคคลกับที่ปรึกษาการขาย คือ 0.09 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างทั้งสามตำแหน่ง มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น ทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามตำแหน่ง จึงไม่มีความแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อสวัสดิการขององค์กร โดยพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ มีทัศนคติที่ดีต่อสวัสดิการขององค์กรมากที่สุด ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19

ตำแหน่ง/หน้าที่การงานกับทัศนคติต่อสวัสดิการ
ของกลุ่มตัวอย่าง

ตำแหน่ง/หน้าที่การงาน	ทัศนคติต่อสวัสดิการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล	2.26	0.45
พนักงานประจำสำนักงานใหญ่	2.30	0.39
ที่ปรึกษาการขาย	2.17	0.55

4. อายุการทำงานกับทัศนคติต่อสวัสดิการ

อายุการทำงานกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าสถิติที่แตกต่างกัน โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปีกับพนักงานที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี คือ 0.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปีกับพนักงานที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี คือ 0.57 การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปีกับพนักงานที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี คือ 0.33 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบอายุการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง มีค่ามากกว่าค่า

ความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น อายุการทำงานทั้งสามช่วงกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง จึงมีความแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี มีทัศนคติที่ดีปานกลางต่อสวัสดิการขององค์กร ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีทัศนคติที่ต่อสวัสดิการขององค์กร โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีทัศนคติที่ต่อสวัสดิการขององค์กรมากที่สุด ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20

อายุการทำงานกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

อายุการทำงาน	ทัศนคติต่อสวัสดิการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 1 ปี	2.16	0.45
1 – 3 ปี	2.40	0.45
มากกว่า 3 ปี	1.83	0.00

5. รายได้ต่อเดือนกับทัศนคติต่อสวัสดิการ

รายได้ต่อเดือนกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าสถิติที่แตกต่างกัน โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท คือ 0.45 การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท คือ 0.46 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จึงมีทัศนคติต่อสวัสดิการแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท คือ 0.01 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท กับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท จึงมีทัศนคติต่อสวัสดิการที่ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม มีทัศนคติต่อสวัสดิการขององค์กร โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีทัศนคติต่อสวัสดิการขององค์กรมากที่สุด ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21

รายได้ต่อเดือนกับทัศนคติต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	ทัศนคติต่อสวัสดิการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.10	0.53
15,001-30,000 บาท	2.09	0.34
มากกว่า 30,000 บาท	2.55	0.39

ส่วนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศกับความต้องการสวัสดิการ

ความต้องการสวัสดิการของเพศชายและเพศหญิง มีค่าสถิติที่ไม่แตกต่างกัน โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ คือ 0.03 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น ความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง จึงไม่แตกต่างกัน โดยเพศชายจะมีความต้องการสวัสดิการมากกว่าเพศหญิง ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

เพศกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ความต้องการสวัสดิการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ชาย	2.53	0.49
หญิง	2.50	0.48

2. สถานภาพการสมรสกับความต้องการสวัสดิการ

สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการสวัสดิการแต่ละด้าน มีค่าสถิติที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 กล่าวคือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ ของความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล ด้านเงินช่วยเหลือ และด้านการศึกษา คือ 0.13 0.01 และ 0.15 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ ของความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ คือ 0.17 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดและสมรสแล้ว จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล ด้านเงินช่วยเหลือ และด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน มีเพียงความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ เท่านั้นที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว มีความต้องการสวัสดิการทุกด้าน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23

สถานภาพการสมรสกับความต้องการสวัสดิการ
ของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการรักษาพยาบาล		
- โสด	2.67	0.47
- สมรส	2.80	0.26
ด้านเงินช่วยเหลือ		
- โสด	2.34	0.78
- สมรส	2.35	0.53
ด้านการศึกษา		
- โสด	2.47	0.69
- สมรส	2.62	0.45
ด้านอื่น ๆ		
- โสด	2.42	0.62
- สมรส	2.59	0.32

3. ตำแหน่ง/หน้าที่การงานกับความต้องการสวัสดิการ

ตำแหน่ง/หน้าที่การงานกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 ดังนี้

- ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างผู้ฝึกสอนส่วนบุคคลกับพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ คือ 0.13 และ 0.07 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ คือ 0.20 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่

- ความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ คือ 0.29 และ 0.27 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ กับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล คือ 0.02 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ กับกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือที่ไม่แตกต่างกัน

- ความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล คือ 0.40 เท่า ๆ กัน ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่าง

ตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานประจำสำนักงานใหญ่กับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล คือ 0.00 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่าเท่ากับ คือ 2.37 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ กับกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษาที่เท่ากัน

- ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ ความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างที่ปรึกษาการขายกับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานประจำสำนักงานใหญ่กับผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล คือ 0.20 0.51 และ 0.31 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสามตำแหน่ง คือ ที่ปรึกษาการขาย พนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย มีความต้องการสวัสดิการด้านต่าง ๆ แตกต่างจากความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล ยกเว้นความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลเท่านั้นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานประจำสำนักงานใหญ่ และกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล มีความต้องการสวัสดิการด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ โดยกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งที่ปรึกษาการขาย มีความต้องการสวัสดิการทุกด้าน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานสำนักงานใหญ่ และกลุ่มตัวอย่างตำแหน่งผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ ระหว่างตำแหน่ง/หน้าที่การงาน กับความต้องการสวัสดิการในแต่ละด้าน สามารถแสดงผลได้ ดังตารางที่

ตารางที่ 4.24
ตำแหน่ง/หน้าที่การงานกับความต้องการสวัสดิการ
ของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการรักษาพยาบาล		
- ผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล	2.68	0.40
- พนักงานประจำสำนักงานใหญ่	2.61	0.55
- ที่ปรึกษาการขาย	2.81	0.32
ด้านเงินช่วยเหลือ		
- ผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล	2.24	0.77
- พนักงานประจำสำนักงานใหญ่	2.26	0.74
- ที่ปรึกษาการขาย	2.53	0.68
ด้านการศึกษา		
- ผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล	2.37	0.60
- พนักงานประจำสำนักงานใหญ่	2.37	0.74
- ที่ปรึกษาการขาย	2.77	0.51
ด้านอื่น ๆ		
- ผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล	2.18	0.60
- พนักงานประจำสำนักงานใหญ่	2.49	0.56
- ที่ปรึกษาการขาย	2.69	0.47

4. อายุการทำงานกับความต้องการสวัสดิการ

อายุการทำงานกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 ดังนี้

- ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี กับพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี กับพนักงานที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี คือ 0.25 และ 0.29 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ

- ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี กับพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี ความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี กับพนักงานที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี กับพนักงานที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี คือ 0.38 0.19 และ 0.19 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานทั้งสามช่วง คือ ต่ำกว่า 1 ปี ระหว่าง 1-3 ปี และมากกว่า 3 ปี จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานทั้งสามช่วง มีความต้องการสวัสดิการทุกด้านมาก แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 ปี มีความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือเพียงปานกลางเท่านั้น การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ ระหว่างอายุการทำงานกับความต้องการสวัสดิการในแต่ละด้าน สามารถแสดงผลได้ ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25

อายุการทำงานกับความต้องการสวัสดิการของ
กลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการรักษาพยาบาล		
- ต่ำกว่า 1 ปี	2.61	0.50
- 1-3 ปี	2.86	0.24
- มากกว่า 3 ปี	2.57	0.00
ด้านเงินช่วยเหลือ		
- ต่ำกว่า 1 ปี	2.40	0.73
- 1-3 ปี	2.28	0.70
- มากกว่า 3 ปี	1.25	0.00

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ความต้องการสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการศึกษา		
- ต่ำกว่า 1 ปี	2.43	0.75
- 1-3 ปี	2.61	0.41
- มากกว่า 3 ปี	2.67	0.00
ด้านอื่น ๆ		
- ต่ำกว่า 1 ปี	2.31	0.67
- 1-3 ปี	2.69	0.27
- มากกว่า 3 ปี	2.50	0.00

5. รายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการ

รายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ โดยกำหนดความแตกต่างที่ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 0.15 ดังนี้

- ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท ความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาทกับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท คือ 0.11 0.01 และ 0.12 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนทั้งสามช่วง จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลไม่แตกต่างกัน

- ความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท คือ 0.02 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท กับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือไม่แตกต่างกัน ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้

ต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ 15,001-30,000 บาท และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท คือ 0.26 และ 0.28 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001-30,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท

- ความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท คือ 0.03 ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่าน้อยกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท กับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน ในขณะที่การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ 15,001-30,000 บาท และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท คือ 0.30 และ 0.33 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินการศึกษาแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001-30,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท

- ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ การเปรียบเทียบความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาทกับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท ความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาทกับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท และความแตกต่างจากค่าสถิติที่ได้ระหว่างพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท กับพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท คือ 0.31 0.34 และ 0.65 ตามลำดับ ซึ่งค่าสถิติที่ได้จากการเปรียบเทียบ มีค่ามากกว่าค่าความแตกต่างที่กำหนดไว้ คือ 0.15 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนทั้งสามช่วง คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท ระหว่าง 15,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,000 บาท จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือน มีผลต่อความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มที่ไม่แตกต่างกัน แต่จะมีผลต่อความต้องการ

สวัสดิการด้านอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 30,000 บาท จะมีความต้องการสวัสดิการทุกด้านมากที่สุด การเปรียบเทียบความ แตกต่าง จากค่าสถิติที่ได้ ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการในแต่ละด้าน สามารถแสดง ผลได้ ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26
รายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการของ
กลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการรักษาพยาบาล		
- ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.62	0.46
- 15,001-30,000 บาท	2.73	0.37
- มากกว่า 30,000 บาท	2.74	0.49
ด้านเงินช่วยเหลือ		
- ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.15	0.82
- 15,001-30,000 บาท	2.41	0.58
- มากกว่า 30,000 บาท	2.43	0.80
ด้านการศึกษา		
- ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.28	0.79
- 15,001-30,000 บาท	2.58	0.45
- มากกว่า 30,000 บาท	2.61	0.67
ด้านอื่น ๆ		
- ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.13	0.76
- 15,001-30,000 บาท	2.44	0.49
- มากกว่า 30,000 บาท	2.78	0.16

การอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาเรื่อง ทักษะและความต้องการสวัสดิการของกลุ่มวัยทำงานตอนต้น ในธุรกิจสถานบริการออกกำลังกาย ผู้ศึกษาได้แยกประเด็นเพื่อนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ VCD หรือ DVD อยู่บ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ การอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 30.0 และการศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรที่สนใจ คิดเป็นร้อยละ 28.3 รูปแบบการดำเนินชีวิตทั้ง 3 รูปแบบนี้ สอดคล้องกับกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบก้าวทันโลก ในงานวิจัยของ เกษรา เกิดมงคล (2546) ซึ่งกล่าวว่า กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบก้าวทันโลก เป็นกลุ่มที่พยายามพัฒนาตนเองเพื่อความสำเร็จ ในอาชีพการงาน จึงให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารรอบตัวอยู่เสมอ มีการเปิดรับสื่อหลายรูปแบบ ทั้งหนังสือ นิตยสาร และโทรทัศน์ นอกจากจะใช้เพื่อแสวงหาความรู้รอบตัว และติดตามสถานการณ์ ปัจจุบันแล้ว ยังใช้เพื่อความเพลิดเพลินอีกด้วย

2. พฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมรับประทานอาหารจานด่วน เช่น McDonald KFC Pizza Hut มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือ ซื้อหนังสือหรือนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 46.7 และซื้อเสื้อผ้า รองเท้า หรือกระเป๋า คิดเป็นร้อยละ 43.3 พฤติกรรมการบริโภคทั้ง 3 รูปแบบนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Michman (1991) ที่กล่าวถึงอิทธิพลของรูปแบบการดำเนินชีวิตต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค จากที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบก้าวทันโลก ในงานวิจัยของ เกษรา เกิดมงคล (2546) ดังนั้น จึงน่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง เช่นกัน เช่น การรับประทานอาหารจานด่วน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลา เพื่อต้องรีบเร่งทำงาน การซื้อหนังสือหรือนิตยสาร เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารหรือเพื่อความบันเทิง การซื้อเสื้อผ้า รองเท้า หรือกระเป๋า เพื่อให้เข้ากับกระแสนิยม (แฟชั่น) และแสดงถึงความทันสมัยของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บริษัท โอکیلวี แอนด์ เมเธอร์ (ประเทศไทย) (2540) ที่กล่าวว่า สินค้า

และบริการที่กลุ่มวัยทำงานตอนต้น (จีนี) ยอมจ่ายเพื่อความมั่นใจ คือ สินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับความสวยความงามภายนอก

3. ทัศนะต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะที่ดีต่อการให้บริการของสถานออกกำลังกายสำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ ค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ทัศนะดังกล่าว สอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสุขวิทยา ของ Herzberg ที่กล่าวว่า สวัสดิการเป็นปัจจัยทางสุขวิทยาที่จูงใจให้ลูกจ้างทำงานอยู่กับนายจ้างต่อไปได้ หากนายจ้างจัดสวัสดิการที่ตอบสนองความต้องการของลูกจ้างได้ ก็จะสร้างแรงจูงใจในการทำงาน และทำให้ลูกจ้างเกิดทัศนะที่ดีต่อสวัสดิการนั้น ๆ

4. การใช้ประโยชน์จากสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยใช้สวัสดิการด้านชุดเครื่องแบบพนักงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาคือ การให้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 76.7 และการใช้สวัสดิการด้านค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 66.6 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต้องสวมชุดเครื่องแบบพนักงานสำหรับปฏิบัติงานทุกวันที่ตนทำงาน จึงมีโอกาสใช้สวัสดิการด้านชุดเครื่องแบบพนักงานมากที่สุด สำหรับสวัสดิการด้านการให้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสในการใช้มากเช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นบริการในสถานที่ทำงานของตนเอง สามารถใช้ได้ตามความสะดวก หรือในเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติงานประจำวัน

5. ความพึงพอใจต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า สวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างเคยใช้แล้วมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การให้บริการของสถานออกกำลังกาย สำหรับตนเองหรือคู่สมรส โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาคือ ชุดเครื่องแบบพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีค่าที่

สัมพันธ์กันกับการใช้ประโยชน์จากสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง โดยสวัสดิการทั้งสองด้านนี้ เป็นสวัสดิการที่ตอบสนองความต้องการตามแนวคิดของ Maslow ที่ว่า มนุษย์มีความต้องการทางด้านร่างกายหรือความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น ปัจจัยสี่ เป็นอันดับแรก การใช้บริการของสถานออกกำลังกาย เป็นสวัสดิการที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างให้แข็งแรง และชุดเครื่องแบบพนักงาน ก็เป็นเสื้อผ้า (เครื่องนุ่งห่ม) ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มนุษย์ต้องการ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า การใช้บริการของสถานออกกำลังกาย เป็นบริการซึ่งเปรียบเสมือนเป็นสินค้าหลักขององค์กร สามารถนำมาจัดเป็นสวัสดิการประเภทหนึ่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยทำงานตอนต้น ทำให้มีโอกาสใช้ประโยชน์ได้มาก เกิดทัศนคติที่ดี และมีความพึงพอใจต่อบริการที่มีอยู่แล้ว

6. ความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษา ได้แบ่งความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล
2. ความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ
3. ความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา
4. ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการทั้ง 4 ด้านในระดับสูง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.50 โดยมีความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.70 รองลงมาคือ ความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.50 ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.45 และความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.34 ตามลำดับ ทั้งนี้ สามารถจำแนกผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการตรวจสุขภาพประจำปี และส่วนลดพิเศษสำหรับคลินิกทันตกรรม มากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 78.3 เท่ากัน รองลงมาคือ ส่วนลดพิเศษสำหรับโรงพยาบาลเอกชน คิดเป็นร้อยละ 76.7 และ การเพิ่มเงินค่ารักษาพยาบาล กรณีผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ความต้องการสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลนี้ สอดคล้องกับแนวคิดการเปรียบเทียบ

ความต้องการของ Maslow กับการจัดประเภทสวัสดิการ ของสุรพล ปธานวนิช (2540) ที่กล่าวว่า ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ สามารถจัดสวัสดิการที่ตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ ในรูปแบบของอาหาร สภาพแวดล้อมการทำงาน การรักษาพยาบาล เป็นต้น ซึ่งปัจจุบัน องค์การยังไม่มีสวัสดิการด้านการตรวจสุขภาพประจำปีให้พนักงาน ในขณะเดียวกัน สวัสดิการด้าน ค่ารักษาพยาบาล กรณีทันตกรรม ก็เป็นสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3 และยังเป็นสวัสดิการที่สวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างเคยใช้แล้วเห็นว่าควรปรับปรุงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

2. ความต้องการสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการเงินช่วยเหลือกรณีสมาชิกในครอบครัวถึงแก่กรรมมากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ เงินช่วยเหลือกรณีคลอดบุตร คิดเป็นร้อยละ 56.7 และ เงินกู้เพื่อการเช่าหรือซื้อ ที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ตามลำดับ ซึ่งสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือนี้ สอดคล้องกับแนวคิด การเปรียบเทียบความต้องการของ Maslow กับการจัดประเภทสวัสดิการ ของสุรพล ปธานวนิช (2540) ที่กล่าวว่า ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย สามารถจัดสวัสดิการที่ตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ ในรูปแบบของการประกันชีวิต เงินช่วยเหลือ เงินชดเชย เงินทดแทน การรักษาพยาบาล เป็นต้น

3. ความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงานหรือวันหยุด สำหรับการศึกษาต่อ มากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ เงินกู้หรือเงินสนับสนุนด้านการศึกษา และการจัดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นประโยชน์ต่อหน้าที่การงาน คิดเป็นร้อยละ 56.7 เท่า ๆ กัน ซึ่งสวัสดิการด้านเงินช่วยเหลือนี้ สอดคล้องกับแนวคิดการเปรียบเทียบความต้องการของ Maslow กับการจัดประเภทสวัสดิการ ของสุรพล ปธานวนิช (2540) ที่กล่าวว่า ความต้องการความสำเร็จในชีวิต สามารถจัดสวัสดิการที่ตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ ในรูปแบบของทุนการศึกษา การดูงานต่างประเทศ นอกจากนั้น ยังมีความสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบก้าวทันโลก ในงานวิจัยของ เกษรา เกิดมงคล (2546) ซึ่งกล่าวว่า กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบก้าวทันโลกนี้ เป็นกลุ่มที่พยายามพัฒนาตนเองเพื่อความสำเร็จในอาชีพการงาน พัฒนาตนเองโดยการแสวงหาความรู้ และศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ รอบตัว

4. ความต้องการสวัสดิการด้านอื่น ๆ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการบริการเครื่องดื่ม ชา-กาแฟ ในที่ทำงาน มากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ ส่วนลดพิเศษสำหรับโรงพยาบาลนตร์ และส่วนลดพิเศษ เมื่อซื้อสินค้าในร้านค้า หรือห้างสรรพสินค้า คิดเป็น

ร้อยละ 65.0 เท่า ๆ กัน ซึ่งความต้องการบริการเครื่องดื่ม ชา-กาแฟ ในที่ทำงานนี้ สอดคล้องกับแนวคิดความต้องการขั้นพื้นฐานของ Maslow ที่ว่า มนุษย์มีความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ปัจจัยสี่ เป็นอันดับแรก นอกจากนั้น ความต้องการสวัสดิการด้านส่วนลดพิเศษสำหรับโรงพยาบาล และส่วนลดพิเศษ เมื่อซื้อสินค้าในร้านค้า หรือห้างสรรพสินค้า สอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบคนรุ่นใหม่ ในงานวิจัยของ เกษรา เกิดมงคล (2546) ซึ่งกล่าวว่า กลุ่มดังกล่าว เป็นกลุ่มที่ยอมรับสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่คุ้นเคย แสวงหาประสบการณ์ที่แตกต่างไปจากชีวิตประจำวัน ชอบความตื่นเต้นท้าทาย สนุกกับการใช้ชีวิตนอกบ้าน เพื่อทำกิจกรรมบันเทิงหลากหลายรูปแบบ เช่น ชมภาพยนตร์ เล่นในศูนย์การค้าหลังเลิกงาน เป็นต้น